

snit III i Loven, Bortfald af hele Lovgivningen om de ekstraordinære Understøttelser, i Virkeligheden skulde kunne omsættes i Praksis, thi Forholdet var jo faktisk det, at vel nærede man fra forskellig Side Ønske om dette Afsnits Bortfald, men det var ud fra saa højt forskellige Motiver, og det man fra de forskellige Sider ønskede at sætte i Stedet, var af en saa højt forskellig Karakter at man paa Forhaand kunde sige sig selv, at paa dette Punkt vilde der ikke vise sig nogen Vej frem. Man maatte med andre Ord blive paa den Bane, som blev anvist ved Loven af 1921, og saaledes er det da ogsaa gaaet. At man saa har faaet gennemført en Række Ændringer, som i nogen Grad fjerner et Skøn, der jo altid maa være subjektivt, og som det for den siddende Minister altid maa være ubehageligt at foretage, kan jeg selvsagt ikke have noget imod; tværtimod, jeg maa hilse det med Glæde, for saa vidt som jeg tør antage, at de faste Regler, der sættes i Stedet for Skønnet, rummer en Ordning, som i al Almindelighed kan antages at blive tilfredsstillende, og det tror jeg kan siges om Lovforslaget, som det nu er formet.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem haabede, at der nu vilde blive Fred med Hensyn til Talen om Kortsystem i Forbindelse med den vedtægtsmæssige Hjælp, der ydes af Arbejdsløshedskasserne. Dette Haab deler jeg ganske; om det vil gaa i Opfyldelse, beror jo fuldt og helt paa, om Arbejdsløshedskasserne vil vise sig den Op-gave voksne, som nu i Tillid lægges paa deres Skuldre, nemlig at kontrollere Ud- delingen af denne Hjælp paa en saadan Maade, at Misbrugene, der hidtil har været faa, vedvarende bliver faa, og at forme Kontrolreglerne paa en saadan Maade, at de ogsaa af den tilsynsførende Institution kan anses for tilfredsstillende og at blive ført ud i Praksis paa en med hele denne Lovgivning stemmende Maade.

Jeg kan ikke erkende Berettigelsen af en Paastand, som det ærede 13de lands- tingsvalgte Medlem fremsatte, og som gik ud paa, at Kortsystemerne blev mere og mere udviklede, hvorfor der maatte tages Afstand fra dem. Dette er jo faktisk ikke rigtigt. Det Kortsystem, som har været foreslaet i Forbindelse med det Lovfor- slag, der her foreligger, er ganske enkelt, og efter min bedste Overbevisning vilde det, om det var blevet gennemført, have bestaaet Prøven og have vist sig betryggende med Hensyn til Fordelingen af de Midler, som Talen her er om. Jeg nærer heller ikke Tvivl om, at dette vil blive Tilfældet paa

det Omraade, hvor dette Kortsystem nu indføres, nemlig paa hele den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælps Omraade. Men der er jo ingen Grund til at diskutere denne Sag; lad Praksis nu tale der. Med den øgede Byrde, som lægges paa Arbejdsløsheds- kasserens Medlemmer, lægges nu ogsaa det fulde Ansvar for Kontrollens Udøvelse paa Kasserne, naturligvis under det Tilsyn, som den dertil oprettede Statsinstitution skal foretage, og saa er det ogsaa mit Haab, at den Tilslutning, som Lovforslaget nu har faaet fra alle Sider, ogsaa fra socialdemo- kratisk Side, betyder, at man virkelig loyalt vil søge at indordne sig under de Bestem- melser, der gennemføres, og i Praksis vil medvirke til deres bedst mulige Udførelse. Jeg tror, at vil man dette, er man gennem det, vi nu naar frem til, kommet et betyde- ligt Skridt frem imod den Ro om hele denne store sociale Institution, som i og for sig tjener den bedst.

Jeg kan derfor gentage, hvad jeg sagde om Sagen her ved anden Behandling, nemlig dette, at jeg tror, at i den Form, som Lovforslaget nu har faaet, er det paa forskellige Punkter blevet mere haandterligt, end den gældende Lov er, selv om jeg ikke betragter alle de Ændringer, der nu fore- tages, som Forbedringer. Vi bliver dog paa den Bane, som Loven af 22. December 1921 anviste, og det anser jeg som værende af særlig Betydning for den videre Udvikling paa dette Omraade. Jeg kan altsaa paa det bedste anbefale Tingets ærede Medlem- mer at stemme for Lovforslaget i Forvisning om, at hvis den enstemmige Tilslutning virkelig betyder den bedste Villie fra alle Sider til at medvirke til den bedst mulige Udførelse i Praksis af Lovens Bestemmelser og en Bøjen sig ind under dens Aand, vil ogsaa det, som tilsigtes med den, virkelig kunne naas.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 58 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidige Bestemmelser an- gaaende Skatteligningen i Københavns og Frederiksberg Kommuner.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 191).